

U posjeti porodici Radovana Đuračića, kod Nikšića

Argatuje od zraka do mraka

Petočlana porodica Radovana Đuračića (56) živi u Bogetićima, na sedamnaestom kilometru od Nikšića. Sa suprugom Danijelom (45), kćerkama Milicom (22) i petogodišnjom Lelom, te sinom Filipom (16), dane provodi u trošnom i oronulom kućerku strepeći svakodnevno od urušavanja krova.

U sobici od dvadesetak kvadrata sve je počađavilo i prilično mračno. Stakla na prozorima potpuno pocrnjela. To malo stvari što imaju - tri rasklimatana kauča, koje su kako kaže Radovan, dobili nedavno i tako zamijenili stare sa šuštama, za njih su odlični. Stara vitrina, sto i jedna stolica - polomljena i u ritama. Stari kaputi, ćebad i čaršavi kao i nešto odjeće, nabacano po krevetima... Buđ je sve načela. Zidove vlaga probija. Sa plafona visi paučina, stari tepih ukaljan blatom. Oni bos, garavi po licu i tijelu, sjede oko dotrajalog šporeta. U njemu vatra tek propirena.

{fblike}{fshare}

Veliki broj dana u godini Đuračići su gladni, goli i bos. Na posnoj pješivačkoj zemlji, i ljutom kamenu, preživljavaju sa 120 eura socijale, kao podstanari u kući pokojnog Momira Magovčevića.

Živo je, kako kaže Radovan, u zajednici sa roditeljima, braćom, i sestrom, ali kako se porodica širila tako je morao tražiti smještaj.

- Jedini izbor po povratku iz Srbije gdje sam radio kao vozač, bio je da se sa porodicom uselim u ovu kućicu koja je bila u komšiluku. Stanarinu za godinu dana plaćam kamionom od 12

metara drva. Kada uračunam rad, izvlačenje drva iz šume na konjima koje moram iznajmiti kao i prevoz - oko 500 eura. No, primoran sam na to, jer novca nemam ni za brašno, a kamo li za stanarinu. Nedavno, od jakog nevremena, umalo se nijesmo zapalili usljed kvara na instalaciji koja je ionako dotrajala. Sami nas je Bog sačuvao u životu. Muka da ne može biti veća, priča Đuračić.

Kaže da se ne štedi od bilo kakvog posla i da bi radio, ali sve manje je naroda koji se odlučuje da plati i dnevnicu 15 eura, jer je opšta nemaština.

- Širom Crne Gore gdje god da me zovnu kopam kanale, cijepam drva, okopavam bašte, argatujem na građevinama i slično i to od zraka do mraka za 15 eura. Kada zaradim neku crkavicu, prvo svratim u prodavnicu da kupim brašno, ulje, germu i so. Rijetko kada pretekne za ostale namirnice, kaže Đuračić.

Događalo se da radi za nadnicu i da kada dođe umoran kući legne gladan, jer želi djeci da ostavi zalogaj hljeba.

- Lakše mi je tako nego Filipu od 16 godina ili Leli od pet da objašnjavam da nemamo šta da im damo da jedu... Dobri ljudi hoće da nam daju hranu na zapis u prodavnici, ali ne mogu se pružiti više nego što mi je jorgan dugačak – kaže Đuračić.

Stigla pomoć od Banke hrane i Maksi marketa

Saznavši za težak materijalni položaj porodice Đuračić, Banka hrane u saradnji sa Maksi marketom odlučila je da pomogne u hrani i sredstvima za higijenu. Dobili su Đuračići paketa osnovnih životnih namirnica i sredstava za higijenu.

Porodica je zahvalila donatorima jer, kako kažu, makar neko vrijeme neće razmišljati šta će pojesti, čime će djecu nahraniti...